Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

·III· intrinsecus assumit ut sponsa. Non in
q̃t dicã uos seruos s; amicos. uidete q̃n
tũ saluator donauit scis suis. q̃s amicos
uocando pares s̃ fec̃. Amicicia enĩ gra
du nescit. Nã & si sit inplerisq; inferior
ẽditione s; equalis affectu ẽ. & si p̃eat
honoribꝰ. ñ p̃ibit officius. Qualit enĩ s̃
amici deferunt diues & paup. Et licet
sit alter potentior: alt humilior: ami
cicie tam̃ caritas s̃ utrũq; nobilitat.
Exequat dilectio. q̃s dignitas secernit.
·IIII· Vnde putam aũ beatos istos scos amicos
saluatoris effectos. n q̃a uoluntatis eius
p̃cepta seruauerunt. sic ipse ait. uos ami
ci mei estis si feceritis q̃ ego p̃cipio ũob.
Eade enĩ uelle atq; eade nolle. amicitia
ipsa firmissima est. Istos v amicos di di
cere possum. q̃a iusticiã uolebant ut dns.
uniq̃tatẽ oderant ut saluator. ido illi in
tima amicitiarũ caritate deuncti s̃.
Ex q̃ capitulo intelligum. unde ad xpi